

Posudek bakalářské práce Anny Šmídové.

Anna Šmídová se ve své bakalářské práci věnovala opeře Charlese Gounoda Faust a Markétka, s cílem vytvořit vlastní scénografické a kostýmní řešení, zmapovat historii vzniku mýtu o Faustovi, prostudovat a zhodnotit některá předchozí zpracování této opery.

V průběhu práce na projektu scénografie realizovala Anna řadu scénických návrhů, vytvořených velmi sugestivní a přesvědčivou formou kombinace kresby, fotografie a počítačové grafiky. Postupně dospěla ke koncepci symbolicky prázdného prostoru, reprezentovaného rozsáhlou „betonovou“ plochou, jakousi téměř bezbřehou postindustriální pustinou, připomínající opuštěné letiště, odlidštěnou velkoměstskou periferii, nebo obraz mezního stavu lidské civilizace.

Do této základní platformy jsou v rámci scénického řešení jednotlivých obrazů komponovány stylizované objekty, či jejich části definující charakter a místo děje. Kombinace prázdného prostoru a dvojrozměrných fragmentů reality, působí jako podivně surreální sen poskládaný z vystříhaných dokumentárních fotografií. Některé scény jsou vytvořeny změnou terénu pomocí jevištních stolů, jiné jsou doplněny projekcí, umírající přírodou, opuštěnou nemocniční postelí, či pohybem humanoidních robotů, nebo cirkusových hrazd a provazů. Opuštěný svět posledních lidí je zde v kontrastu se záměrně pokleslou pouťovostí. Celkově má tento systém, mimo jiné, navozovat otázky zneužití technologického pokroku, militantního nebezpečí a s tím spojenou hrozbou konce civilizace.

V tomto duchu jsou navrženy i kostýmy, jako konglomerát zbytkového, povrchního luxusu, odosobněné šedi městské populace a zároveň jisté dekadence a třeskuté barevnosti rozvrácené společnosti.

Série plošných scénografických návrhů je doplněna několika třírozměrnými modely vybraných situací v zadaném měřítku a technickou dokumentací, přičemž je počítáno s funkcí jevištních stolů a točny Státní opery.

Textová část bakalářské práce obsahuje všechny požadované kapitoly. V první části se Anna zabývá okolnostmi vzniku hudby a libreta k této opeře,

popisuje Faustovské téma ve světové literatuře a srovnává některá starší zpracování Fausta Charlese Gounoda. Ve druhé části uvádí svou scénografickou a kostýmní koncepci a vysvětluje řešení konkrétních situací. Text je doplněn obrazovou dokumentací vlastních návrhů a seznamem použitých zdrojů a literatury.

Bakalářskou práci Anny Šmídové proto doporučuji k obhajobě.

Milan David